

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Bergamo — Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY (EYVL L 42, s. 48) 11 artiklan 2 kohdan tulkinta — Kulutusluotto — Kuluttajan oikeus vaatia oikeuksiansa täyttämistä rahoittajalta myyjän syyllistyneenä sopimusrikkomukseen luotolla rahoitettujen hyödykkeiden kaupassa

Tuomiolauselmä

Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY 11 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa luotonantajan ja myyjän välinen sopimus, jonka perusteella tällä luotonantajalla on yksinoikeus myöntää luottoa myyjän asiakkaille, ei ole edellytys sille, että nämä asiakkaat voivat luottosopimuksen purkamiseksi ja tämän seurauksena luotonantajalle suoritettujen summien palauttamiseksi vaatia oikeuksiansa täyttämistä luotonantajalta, kun myyjä on syyllistynyt sopimusrikkomukseen.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 2.4.2009 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A:n vireille panema asia

(Asia C-523/07) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Aineellinen soveltamisala — Siviilioikeudellisen asian käsite — Päätös lasten huostaanotosta ja sijoittamisesta kodin ulkopuolelle — Lapsen asuinpaikka — Turvaamistoimet — Toimivalta)

(2009/C 141/22)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täy-

täntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan tulkinta — Julkisoikeudellisen lastensuojelun yhteydessä yhtenä päätöksinä tehdyn, lapsen välitöntä huostaanottoa ja sijoittamista kodin ulkopuolelle koskevan ratkaisun täytäntöönpano — Tilanne, jossa lapsella on vakainainen asunto yhdessä jäsenvaltiossa mutta hän oleskelee toisessa jäsenvaltiossa viettäen siellä kiertelevää elämää

Tuomiolauselmä

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lapsen välitöntä huostaanottoa ja sijoittamista kodin ulkopuolelle koskeva päätös kuuluu kyseiseen säännökseen sisältyvän siviilioikeudellisen asian käsitteen soveltamisalaan, kun tällainen päätös on tehty julkisoikeudellisen lastensuojelun yhteydessä.

2) Asetuksen N:o 2201/2003 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asuinpaikan käsitettä on tulkittava siten, että asuinpaikka on paikka, joka ilmentää lapsen tiettyä integroitumista sosiaaliseen ympäristöön ja perheympäristöön. Tämän arvioimiseksi on erityisesti otettava huomioon jäsenvaltioon muuttamisen ja sen alueella oleskelun osalta sen kesto, säännöllisyys, olosuhteet ja syyt, lapsen kansalaisuus, koulunkäynnin paikka ja olosuhteet, se, osaako lapsi kyseisen valtion kieltä, sekä lapsen perhesiteet ja sosiaaliset siteet kyseisessä valtiossa. Kansallisen tuomioistuimen asiana on ratkaista lapsen asuinpaikka ottamalla huomioon kaikki kullekin yksittäistapaukselle erityiset tosiseikat.

3) Kansallinen tuomioistuin voi päättää lasten huostaanoton kaltaisesta turvaamistoimesta asetuksen N:o 2201/2003 20 artiklan nojalla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

— tällaisen kyseessä olevan toimen on oltava kiireellinen

— sen on kohdistuttava kyseessä olevassa jäsenvaltiossa oleskeleviin henkilöihin ja

— sen on oltava väliaikainen.

Mainitun toimen toteuttaminen ja toimen sitovuus määräytyvät kansallisen oikeuden mukaisesti. Turvaamistoimen toteuttamisen jälkeen kansallinen tuomioistuin ei ole velvollinen siirtämään asiaa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle. Kansallisen tuomioistuimen, joka on toteuttanut väliaikaisia toimenpiteitä tai turvaamistoimia, on kuitenkin ilmoitettava niistä suoraan tai asetuksen N:o 2201/2003 53 artiklan nojalla nimetyn keskusviranomaisen välityksellä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle, mikäli lapsen edun suoja sitä edellyttää.

4) Jos jäsenvaltion tuomioistuin ei ole lainkaan toimivaltainen, sen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, mutta se ei ole velvollinen siirtämään asiaa toiseen tuomioistuimeen. Kansallisen tuomioistuimen, joka on omasta aloitteestaan jättänyt asian tutkimatta, on kuitenkin ilmoitettava siitä suoraan tai asetuksen N:o 2201/2003 53 artiklan nojalla nimetyn keskusviranomaisen välityksellä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle, mikäli lapsen edun suoja sitä edellyttää.

(¹) EUVL C 22, 26.1.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.4.2009 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Falco Privatstiftung ja Thomas Rabitsch v. Gisela Weller-Lindhorst

(Asia C-533/07) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Erityinen toimivalta — 5 artiklan 1 alakohdan a alakohta ja b alakohdan toinen luetelmakohta — Palvelujen käsite — Teollis- ja tekijänoikeuksien luovuttaminen)

(2009/C 141/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Falco Privatstiftung ja Thomas Rabitsch

Vastaaja: Gisela Weller-Lindhorst

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof (Itävalta) — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan tulkinta — ”Palvelujen” ja ”paikkakunnan, missä palvelut oli suoritettava” käsitteet — Tuomioistuimen toimivalta tutkia riita-asia, joka koskee musiikkiteoksen käyttämisestä suoritettavien lisenssimaksujen maksamista

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa on tulkitettava siten,

että sopimus, jolla teollis- ja tekijänoikeuden haltija myöntää sopimuskumppanilleen oikeuden kyseisen oikeuden käyttöön maksua vastaan, ei ole tässä säännöksessä tarkoitettu palveluja koskeva sopimus.

2) Kun määritellään asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdan mukaisesti tuomioistuin, jolla on toimivalta käsitellä sellaisen maksun suorittamista koskeva vaatimus, joka perustuu sopimukseen, jolla teollis- ja tekijänoikeuden haltija myöntää sopimuskumppanilleen oikeuden kyseisen oikeuden käyttöön, on sovellettava edelleen periaatteita, jotka ilmenevät tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 26.5.1989 tehdyllä yleissopimuksella, 5 artiklan 1 kohtaa koskevasta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.4.2009 (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Uwe Rüffler v. Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Asia C-544/07) (¹)

(EY 18 artikla — Tuloveroa koskeva lainsäädäntö — Tuloverosta tehtävä vähennys siinä jäsenvaltiossa, jossa verotus tapahtuu, suoritettujen sairausvakuutusmaksujen perusteella — Muissa jäsenvaltioissa suoritettujen vakuutusmaksujen perusteella tehtävän vähennyksen epääminen)

(2009/C 141/24)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Uwe Rüffler

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Puola) — EY 12 artiklan 1 kohdan ja EY 39 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Kansallinen tuloverolainsäädäntö, jonka mukaan ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa suoritettujen sairausvakuutusmaksut voidaan vähentää verosta